Koch, M. 1984. Wir bestimmen Schmetterlinge. – Verlag J. Neumann-Neudamm, Leipzig.
Raemakers, I. & R.M.J.C. Kleukers 1999. De sneeuwspringer *Boreus hyemalis* in Nederland (Mecoptera: Boreidae). – Nederlandse Faunistische Mededelingen 8: 1-10.

SUMMARY

A copula of *Boreus hyemalis* found on the stem of a tree at night (Mecoptera: Boreidae)
During a winter night a copula of *Boreus hyemalis* (Linnaeus, 1767) was found on the stem of a tree (30 cm above the ground) in a dense forest near Goirle (province of Noord-Brabant). This is a remarkable observation because *Boreus* is thought to be a ground dwelling species, associated with open sand dunes and active during the daytime. Observations of insects on tree stems during winter nights prove to be very rewarding.

H. Spijkers
Weegbree 38
5052 CK Goirle

P.S. van Wielink
Tobias Asserlaan 126
5056 VD Berkel-Enschot

BIJZONDERE KEVERVONDSTEN IN NEDERLAND (COLEOPTERA: STAPHYLINIDAE, NITIDULIDAE, DERMESTIDAE)

F. C. F. Sterrenburg

Tachyporus quadriscopulatus Pandellé, 1869 (Staphylinidae)

Deze kortschildkever werd voor het eerst voor Nederland gemeld door Vorst (1992). Op 23-XII-1983 vond hij een exemplaar in het Kerkebosch te Zeist op een droog heideveldje. In november 1992 werd een tweede exemplaar gevangen bij de Ravenvennen (gemeente Arcen en Velden) (leg. et coll. Sterrenburg). Ook hier was de biotoop in overeenstemming met wat Kerstens (1956) schrijft, namelijk een *Calluna*-heideveld op droge zandgrond. Het exemplaar is door M. Schülke te Berlijn gedetermineerd. In tegenstelling tot de meeste *Tachyporus*-soorten die meestal in aantal op de vindplaats aangetroffen worden, schijnt *T. quadriscopelatus* tamelijk solitair te leven. Gezien de thans bekende vindplaatsen in het midden en zuidoosten van het land meen ik dat deze soort nog op meer plaatsen in Nederland te vinden zal zijn.

Carpophilus marginellus Motschulsky, 1858 (Nitidulidae)

Deze *Carpophilus*-soort werd door Brakman (1963) als nieuw voor de fauna gemeld met één exemplaar uit Eindhoven (september 1961) en één exemplaar uit Bergen op Zoom (september 1962) op een rottende *Polyporus.*
Sindsdien is de soort niet meer gemeld (Oude 1999). Een derde exemplaar kan nu toegevoegd worden uit het Savelsbos te St. Geertruid (Zuid-Limburg) in een vangpot met gesuikerd bier op 27.VII.1989 (leg. et coll. Sterrenburg, det. Dr. P. Audisio te Rome). *C. marginellus* is ingevoerd in West-Europa en kwam, voor zover bekend, daar aanvankelijk alleen synanthroop voor, tot de kever kennelijk voldoende geacclimatiseerd was om ook buiten stand te houden (Allen 1958). Allen (l.c.) vermeldt Engelse vondsten uit hooi, compost, rottende paddestoelen en andere rottende plantaardige delen. Spornraft (1992) noemt *C. marginellus* 'Kosmopolit, eingeschleppt, eingebürgert

und bereits weit verbreitet; Freilandfunde von der Ostküste bis Osttirol und vom Rheinland bis zum Neusiedler See'. Het dichtstbijzijnde, geïsoleerd staande, huis bij de vindplaats in het Savelsbos lag 50 meter verderop. Potten met gesuikerd bier, zoals reeds Everts die toepaste, of met wijn leveren soms verrassende vondsten op van kevers die anders niet gemakkelijk zijn buit te maken (bijvoorbeeld soorten van het genus *Leiodes* Latreille).

***Anthrenocerus australis* Hope, 1843 (Dermestidae)**

De Australische tapijtkever is vanuit Australië onder meer ingevoerd in Canada, Engeland en Nederland. De eerste Nederlandse melding van deze kever kwam van Meeuse (1950). Meeuse was een medewerker van TNO, die enkele kevers verkreeg uit larven, vermoedelijk afkomstig van een Engelse partij wollen garens. In 1962 vermeldt van der Wiel vindplaatsen uit Amsterdam, Arnhem, Colmond, Delft, Eindhoven en Tilburg. Hij vermeldt het niet, maar de vondsten stammen, gezien de context, vermoedelijk alle uit huizen. Ik kan daar nog een vondst uit Den Haag, december 1985, aan toevoegen. Hier verzamelde ik in mijn eigen woning een exemplaar in een tapijt dat meer dan tien jaar op zolder had gelegen. Tot mijn verrassing vond ik *A. australis* ook, op 20.VII.1989, in één exemplaar, in Oost-Maarland (Zuid-Limburg), gezeten op een bloem in een bloemrijk veldje (geen tuin). Het dichtstbijzijnde huis lag op circa 30 m van de vindplaats. Soorten van het genus *Anthrenocerus* zijn door de behaarde dekschilden te onderscheiden van de verwante *Anthrenus*-soorten, die met schubben bedekte dekschilden hebben. *Anthrenocerus australis* werd al door Brakman (1966) als ingeburgerd beschouwd, hoewel in de literatuur het bewijs daarvoor ontbrak. De hierboven vermelde vondsten vormen een aanwijzing voor inburgering van deze soort.

Literatuur

Allen, A.A. 1958. *Carpophilus marginellus* Motsch. (Co. Nitidulidae) established out of doors in Southern England. – Entomologist's Monthly Magazine 94: 70.

Brakman, P. 1963. Korte coleopterologische Notities VI. – Entomologische Berichten, Amsterdam 23: 202-214.

Brakman, P.J. 1966. Lijst van Coleoptera van Nederland en het omliggend gebied. – Monografiëen van de Nederlandsche Entomologische Vereniging 2: 1-219.

Kerstens, G. 1956. Bestimmungstabelle der *Tachyporus*-Arten Deutschlands. – Entomologische Blätter für Biologie und Systematik der Käfer 52: 75-87.

Meeuse, A.D.J. 1950. The Australian Carpet Beetle, *Anthrenocerus australis* (Hope) (Coleoptera (Dermestidae - Anthrenini) in the Netherlands. – Entomologische Berichten, Amsterdam 13: 161-162.

Oude, J. de 1999. Naamlijst van de glanskevers van Nederland en het omliggend gebied (Coleoptera: Nitidulidae & Brachypteridae). - Nederlandsche Faunistische Mededelingen 8: 11-32.

Spornraft, K. 1992. 50. Familie: Nitidulidae. – In: G.A. Lohse & W.H. Lucht (Red.), Die Käfer Mitteleuropas: 13: 2. Supplementband mit Katalogteil.

Vorst, O. 1992. Enige Staphylinidae nieuw voor de Nederlandse fauna (Coleoptera). – Entomologische Berichten, Amsterdam 52: 101-103.

Wiel, P. van der 1962. Bijdrage tot de kennis der Nederlandsche kevers V. – Entomologische Berichten, Amsterdam 22: 169-178.

SUMMARY

Interesting records of beetles in The Netherlands (Coleoptera: Staphylinidae, Nitidulidae, Dermestidae)

Tachyporus quadriscopulatus Pandellé, 1869 has been recorded for the second time in the Netherlands at Arcen and Velden, province of Limburg. After 27 years, a third record of *Carpophilus marginellus* Motschulsky, 1858 can be reported from St. Geertruid, in the southern part of the province of Limburg. One specimen was found outdoors, in a wood. One specimen of *Anthrenocerus australis* Hope, 1843 was also found outdoors, in Oost-Maarland also in southern Limburg, sitting on a flower in a meadow.

F.C.F. Sterrenburg
Bavoylaan 6
2594 BT Den Haag